

1. Z cest mých po světě se vracím moje lásky
v botách z Mexika a v blůze z Valencie
jež se přimyká jak prsty světlovlásky
k mojí hrudi tam kde temně srdce bije

Sklenku z Place Pigalle a snítku manzanity
jak jen přšelo jak hořely mi líce
bylo přetěžké v slova změnit city
a všechny krásy světa vplést do pohlednice

- R: Včera navečer mne objímala žena
ale znělo to jako když potápí se loď
a pak zmizela a s ní barva neproměnná
kde se skrýváš družko hadů
krásná prý neznámá
snad v sklepích Stalingradu
v bílých zdech Alama?
Jen pojď
Z cest mých po světě se vracím zase domů
plný tequily od Tehuantepecké šíje sám a opilý a nepodobný tomu
kdo si čechrával svá pírka ironie

Křížek z kláštera tam na Athoské hoře
srdcem v Cles a duší ve španělské botě
kdy mi nesmírné a nenechavé moře je jen průvodčím vši touhy po životě

Včera navečer jsem zamknul na petlici
to že nikomu nic není do mé samoty
jen jedna píseň pořád cloumá okenicí
tenkrát v krčmě v Nikopoli nebo snad v Samaře
mi ji voják s bílou holí
vykřičel do tváře
Bude noc - Amiens se barví dozlatova
píšu o lodkách na slavné řece Sommě
přitom netuším zda veškerá ta slova
nejsou jen pochybnosti o tobě a o mně A ty?